

enne kui ta kõlblikkus saab, oia paiga peale tulla, kas pörgusse ehk taewa. Ja se puhastamisse tulli on eakene 9 korda kibbedam, kui se ürikene tulli siin ma peal. Et nüüd selle tulle seest ruitto wälja sada, sest seal ei olnud mitte nõnda wäga kido, wäärt pehme, kui padja sängis, ei nõndagi ea, kui tallo pojja saunas, kos ea pang ferriselle eidei, olli wajja preestrisid palluda, et nemad selle waeße ingeleße eest pallusid, ja ramatute seest loeksid. — Agga nende pühha meeste su ei olnud ka mitte krono assi, et ta ei olleks mitte kullunud; ta maksis rahha, ja se rahha läks ferriko laeka, ferriko laekast papsti ja tema inglite kõhto. Agga pääwa ellati surelt, suremalt, kui mõni keiser ehk kuningas ellab, sest se papst olli ja se issand ülle kõige se ma; ka pörge ja taewa wõtmed ollid temma käes. Üks nisuggune färist ei wõinud om metegi mitte maddalalt ellada. Sedda wiisi leiti nüüd kõikisuggusid muid õppetuiji weel, ja et se rahwas leidma ei saaks, et need kõik walledõppetused on, kelati tedda kangeste ja lange trahwiga ärra, bibli ramatut luggemast, mis ükspäiniks preestritelle kätte anti. — Ja et rahwas sedda ei mõistaks, loeti tedda Laddina keele peal ette. Ja nõnda rõhuti siis ka weel igga mu piddi rahwast mahha, tedda ifka rumalamaks ja rumalamaks tehha, sest et rumala rahwa ülle ea walliseta on. Rumala rahwalle wõib kõiki ette ütelda, mis sa tahhad, ta ussub ifka, kos oiks se siis ka wai se kõige uitem

ullus; ta tuleb ifka sure süggawa ussuga selle peale, teeb waggadusse sees täno pärrast weel peälegi oma kuf, rukest lahti ja puiab oma õppetajiat se kalli sure ande eest ni paljo kui temal se wõimalik on, tassuda. Nüüd sigginesid se kesmesse ajja sees ka weel need mugid ja nonnid ülles, kes kui seiswa wäggi se papsti eest seisid ja sõddisid, kõiki neid kallid õppetuiji waggal näol rahwalle õppetates ja kulutates isse enda ja papsti kassuks ja mele eaks. Need käisid, kuidas meie õnnis Luther sedda ütleb, kui täiad mõda maad ja ümesid weel sedda wimast werre tilka rahwa seest wälja, rahwa inge õnneks, kuidas sedda iggal pool õppetati, kerjassid ja kerjassid ifka waestelle ja ferrikulle, õnnistassid ja jutlustassid neid kallid andsid ja töotassid neile taewast, ka ükskord kerget wäljasamist se puhastamisse tulle seest. Nõnda wiisi langes ka siis tõeste se rahwas süggawa piimedusse sisse, ja need kallid mõtted ja tarkused, mis wanaal ajal se tark Gräka, Roma ja Agüptusse rahwas, sedda piimediis pagganiks üiti, mõistsid, said sustumatta otsta. Mõdda enam nüüd se waene rahwas piimedusse sisse langes, midda enam kuningad ja keisrid papsti eest rumala rahwa pärrast, sedda papst silma pilk nende wasto ülleskõhhotata wõis, wärriseisid, sest jo ollid mitto kuningad papstist ärra nedetud, ja üks keiser Saksa maal, nimega Heinrich 4, kolm päwa ja kolm ööd Januari kuul paljassjalgselt ja palja peaga, üksi willase särgi sees trahwiks wäljas owi peal petud, — sedda enam läksid need mugid, nonnid ja preestrid julgeks, nõnda